

til at foreslaa, at der i det kommende Finansaar stilles en rund Sum af 100,000 Kr. til Ministerens Raadighed til Anvendelse i det nævnte Øjemed. Dette vil være i Overensstemmelse med tilsvarende Foranstaltninger, der for andre Statsarbejders Vedkommende vil blive foreslaaet paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar. En Redegørelse for Anvendelsen af Beløbet vil være at forelægge for Rigsdagen af den ærede Minister inden den 1ste December d. A. — Udvalgets Flertal har i Betragtning af Omstændighederne ment at maatte indskrænke sig til disse to Forslag. Det siger sig i øvrigt selv, at til Trods for den knapt tilmaalte Tid, er der i Udvalget fremkommet en Række Forslag om Ændringer ogsaa paa andre Punkter i Loven. Jeg skal saaledes nævne Forbedringer i de specielle Lønningsklassers Vilkaar, Forslag om Overførelse af en Del af de i 11. almindelige Lønningsklasse henhørende til ny specielle Lønningsklasser, Forslag om Ændringer i Pensionsvilkaarene, Forslag om Indførelsen af en Aldersgrænse, saaledes at Jærnbanefunktionærer ligesom militære ville være at afskedige ved Opnaelsen af en bestemt Alder, og adskillige andre Forslag. Men disse forskellige Tanker har Udvalget, særlig efter Konference med den ærede Minister, maattet opgive. Tilbage er der dog blevet staaende det af et Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 6, som gaar ud paa gennemgribende Forhøjelser for de specielle Lønningsklasser. Hvor vidtrækkende de finansielle Virkninger lettelig blive, vil fremgaa af det Bilag til Betænkningen, hvori Regeringen oplyser, at de af Mindretallet her foreslaaede Lønningsforbedringer ville medføre en aarlig Merudgift af mellem 8 og 900,000 Kr. Det siger sig selv, at Udvalgets Flertal har maattet betragte Ændringer af den Art som for Tiden uigennemførlige af Hensyn allerede til den ærede Ministers Stilling og selvfølgelig ogsaa til den Stilling, som det andet Ting maa antages at ville indtage hertil. — Tilbage har jeg endnu at nævne et sidste Ændringsforslag, stillet af Udvalgets Flertal, Nr. 8, som gaar ud paa kortelig at gøre nogle Tilføjelser til den Paragraf, der omhandler den paatænkte Kommission. Forslaget gaar ud paa at tydeliggøre dennes Stilling og Opgave. Kommissionen er foreslaaet sammensat af 18 Medlemmer, af hvilke de 14 vælges af Rigsdagen. Det siger sig selv, at dens Opgave først og fremmest maa være at tilvejebringe Materiale til Oplysning og Vejledning for Rigsdagen. Det er ikke Administrationen, der

trænger til at faa Oplysninger. Det er jo netop Administrationen, der sidder inde med det Materiale, som det er ønskeligt at faa tilrettelagt for Rigsdagens kommende Forhandlinger. Deraf følger da ogsaa, at Kommissionen maa være den, der selv skønner over, hvilke Undersøgelser den maa foretage til Løsningen af sin Opgave, og at den hos Administrationen maa kunne indkræve de Oplysninger, som den har Brug for. Ændringsforslaget tilsigter kun en Tydeliggørelse heraf. Jeg skal for øvrigt tilføje, at der i Udvalget ogsaa har været rejst Spørgsmaal om at gøre Kommissionen til en ren parlamentarisk Kommission eller i alt Fald indsætte den Bestemmelse, at Formanden skulde vælges af Kommissionen selv eller udpeges af Rigsdagen. Men slige mere indgribende Forandringer er man dog enedes om at lade falde, fordi man ikke har villet lægge Vanskeligheder i Vejen for Foranstaltningens Gennemførelse. Ogsaa i den foreslaaede Skikkelse vil antagelig Kommissionen kunne arbejde paa tilfredsstillende Maade. Hermed skal jeg altsaa henstille de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer til det høje Tings Vedtagelse.

N. Andersen: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har været enigt med Flertallet i den Hovedbetragtning, som dette har gjort gældende. Som den ærede Ordfører nys har nævnt, bør man ved Behandlingen af dette Lovforslag vælge imellem to Hovedgrundsætninger for Forslagets Behandling, nemlig enten at undergive det en indgaaende Drøftelse og Behandling, saaledes at man kunde hidføre de Forandringer i Statsbanedriftens Organisation, som man paa det nuværende Tidspunkt fandt nødvendige, eller ogsaa maatte man resignere derhen, at man i alt væsentligt akkviescerede ved den nuværende Tilstand og overlod det egentlige store Forarbejde, som ellers Rigsdagens Medlemmer maatte gøre, til en Kommission, saaledes som Landstinget har foreslaaet, og som det senere er blevet billigt af den højtærede Minister. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det, som Sagen foreligger, var det forstændigste at vælge det sidste Alternativ. Der er saaledes i Hovedsagen ikke nogen Uoverensstemmelse mellem det Mindretal, paa hvis Vegne jeg vil sige et Par Ord, og Flertallet i Udvalget. Det, som har gjort, at vi ikke have kunnet følge Flertallet, er hovedsagelig kun dette, at vi frygte for, at man paa det nuværende Tidspunkt af Rigsdagssamlingen ved at kaste nogle i øvrigt i finansiel Henseende lidet betydende Æn-